

İslam Lemi Ve İnsanlık İçin Gerçek Tehdit Gelenekçi Camianın Yanıltıcı Tutumları

— muhammed-ridvan-kaya · 28 Mart 2025

Toplumların dinî değerlerle ilişkisi, tarih boyunca değişen koşullar ve kültürel etkileşimler tarafından şekillendirilmiştir. Bugün, özellikle Batı ve Doğu toplumlarında görülen kimlik krizleri, bireylerin dinle olan ilişkilerinin gevşemesi, geleneksel inanç sistemlerinin aşınması ve kültürel baskılar sonucu daha da derinleşmiştir. Bu çöküşün sebeplerini anlamak, insanlığın manevi değerlerinden kopuşunu incelemek, modern çağın sorunlarına ışık tutmak açısından önemlidir. Ancak, bu durumu sadece yüzeysel değerlendiren gelenekçi camianın yaklaşımı, sorunun çözümüne katkı sağlamaktan çok, durumu daha da karmaşık hale getirmektedir. Günümüz Batı toplumlarında, dini inançların giderek marjinalleştiği ve bireylerin hayatlarından çıkmaya başladığı gözlemlenmektedir. Hristiyanlık, Batı kültürünün temel taşlarından biri olarak kabul edilse de, günümüzde Batılı bireylerin çoğu, dinî öğretinin gereklerini yerine getirmemekte, kiliseler boşalmaktadır. Benzer şekilde, İslam toplumlarında da bireylerin dini ritüelleri yerine getirmemeleri, dinin özünden sapmaları ya da dini anlamaktan uzak bir şekilde yaşama biçimleri, toplumsal çöküşün en önemli sebeplerindendir. İnsanlar, dini inançları ve ahiret kaygılarını bir kenara bırakıp seküler hayatlarını sürdürürken, Batıdaki insan da dinî gelenekleri terk ederek kendi yolunu çizmeye çalışmaktadır. Bunun sonucu olarak, her iki toplum da benzer bir boşluk içerisinde manevi anlamda kaybolmuş durumdadır. Gelenekçi camia, İslam'ın özünü ve vahyi anlamaktan uzak bir şekilde, çoğunlukla halk arasında yaygın olan rivayet kültürüne ve batıl inançlara dayalı uygulamaları savunmaktadır. İslam'ın temel prensiplerinden biri olan vahiy, Nebimiz Muhammed'in vefatından kısa bir süre sonra göz ardı edilmiş yerine toplumların ve Hristiyan ile Musevilerin kültürleri ile medyumların yalanları konularak hurafelere dayalı bir din anlayışı oluşturulmuştur. Bu tür bir anlayış, bireylerin manevi ihtiyaçlarına cevap vermektense, onları daha da derin bir boşluğa itmektedir. Sakallı dedelerin tehditkar tavırları ve dini kutlamaların yasaklanması çağrıları, toplumun gerçek sorunlarını görmezden gelerek, sadece sembolik ve geçici çözümler önermektedir. Yılbaşı kutlamalarını yasaklamak gibi yüzeysel yaklaşımlar, insanların dini inançlarıyla olan bağlarını zayıflatmakta ve onlara sadece taklitçi bir davranış biçimi sunmaktadır. İslam'ın ilk yıllarında Nebimiz Muhammed'in, toplumun putperest düzenine karşı verdiği mücadelenin temelinde, sadece bir inanç sisteminin değil, aynı zamanda toplumun adalet, eşitlik, hak ve özgürlük anlayışının da dönüştürülmesi vardı. Ancak günümüzde gelenekçi camianın, İslam'ın özünden sapmış bu yüzeysel yaklaşımları, İslam'ın gerçek mesajını bireylere aktarmakta başarısız olmasına sebep olmaktadır. Batı Medeniyeti, Orta Çağ'da Katolik Kilisesi'nin etkisinden kurtulmuş ve bilimsel düşüncenin önünü açmıştır. Ancak, bu süreçte, bilimin dinin yerine geçmesi ve seküler değerlerin egemenliği, insanın manevi boşluk içinde kaybolmasına yol açmıştır. Zihinler, bir dinî inançtan uzaklaştırıldığında, yerine yeni putlar doğar. Bu putlar, Batı'nın sekülerizmini ve materyalist anlayışını besleyen fikirler olmuştur. Din ve bilim arasındaki bu çatışma, Batı'daki aydınlanma sürecinin temelinde yatan ana sorunu oluşturur: İnsanlık, inançsız bir boşluk içerisinde kalmış, ancak bu boşluğu doldurmak için yeni inanç sistemleri ve ideolojiler oluşturmuştur. Bu ideolojik boşluk, son derece

tehlikeli sonuçlar doğurmuştur. Bugün Batı'da, bilimsel düşünceyi dogma haline getiren bir elit sınıf, toplumu kendi ideolojik yönlendirmeleri doğrultusunda şekillendirmektedir. Bu durum, tıpkı Orta Çağ'daki ruhban sınıfının halkı yönlendirmesi gibi, toplumda bir tür düşünsel tekelleşmeye ve baskı kültürüne neden olmaktadır. Avrupa, dini inkâr edip bilimi kutsarken, yeni mabetlerini laboratuvarlara çevirmiştir. Ancak bu süreç, insanlık için özgürlükten ziyade, yeni bir tür entelektüel kölelik oluşturmuştur. İslam'ın mesajı, sadece bireysel dini ritüellerle sınırlı değildir. Nebimiz Muhammed, toplumsal adaletin sağlanması için büyük bir mücadele vermiştir. İslam'ın temel öğretilerine göre, bireyler yalnızca Allah'a kulluk etmekle yükümlüdür, ancak bu kulluk, sadece ibadetlerle sınırlı kalmaz. İslam, adaletin, eşitliğin ve toplumsal sorumluluğun öğretilmesidir. Nebimiz Muhammed'in mücadele ettiği esas mesele, sadece kişisel inançların değil, aynı zamanda adaletsiz ekonomik ve toplumsal düzenin ortadan kaldırılmasıydı. Bugün gelenekçi camianın, İslam'ı sadece ritüeller ve yasaklar üzerinden anlama çabası, İslam'ın gerçek mesajını halktan saklamaktadır. İslam, zenginliğin ve gücün adaletsiz şekilde paylaşılmasına karşıdır. Oysa günümüzde, gelenekçi camia, bu meseleleri gündeme getirmek yerine, seküler dünyaya karşı sert eleştirilerle ve yasaklarla yetinmektedir. İslam'ın özünü anlamadan, toplumları sadece dışsal kutlamalar ve ritüeller üzerinden değerlendirmenin, onları gerçekte daha da manevi bir boşluğa sürüklemekten başka bir işe yaramadığı açıktır. Gelenekçi camianın yaklaşımları, halkın İslam'a olan güvenini zedelerken, Batı toplumlarının yaşadığı manevi boşluğu daha da derinleştirmektedir. Bu noktada, İslam'ın özüne dönüş, vahyin gerçek mesajının anlaşılması ve toplumsal eşitlik ve adaletin sağlanması gerekmektedir. Gerçek bir değişim, dinin sadece semboller üzerinden değil, insan hayatını şekillendiren temel değerlerle birlikte yaşanmasıyla mümkündür. İslam'ın özgürlük, adalet ve eşitlik anlayışı, sadece bireyler için değil, toplumlar için de bir kurtuluş yolu sunmaktadır. Bu anlayışın toplumlar tarafından benimsenmesi, hem bireylerin manevi hayatlarını güçlendirecek hem de küresel ölçekte bir barış ve adalet ortamı oluşturacaktır.